

Saaledes foranlediget skal jeg — med Bemærkning, at Finansministeriets Tilslutning er indhentet — herved anmode det ærede Udvalg om til 3die Behandling af Forslag til Finanslov for 1938—39 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 18 B. 1. g. Overordentlige Udgifter.
Kontoen forhøjes med ..... 3 500 Kr.

TH. STAUNING.

P. P. Sveistrup.

Til Folketingets Finansudvalg.

110

Statsministeriet. København, den 1. Marts 1938.

Journ. Nr. 194/1937.

Igennem en Aarrække har der for Grønlands Styrelse rejst sig Spørgsmaal om at søge gennemført en Forhøjelse af Lønningerne i Grønland, herunder saavel Regulativ for Betaling af lejet Arbejdskraft m. v. i Grønland fra 1. Juli 1920 og Lønnings- og Pensions-Regulativ af 5. August 1920 for Tjenestemænd i Grønland, som ikke falder ind under de danske Lønningslove, og Ønskeligheden af en almindelig Lønforhøjelse har været understreget baade af Rigsdagens Grønlandsudvalg og af de Rigsdagsdelegationer, der har besøgt Grønland.

Man undlader i denne Forbindelse ikke at gøre opmærksom paa, at det i 1920 fastsatte meget lave Lønningsniveau maa ses i Forbindelse med, at der endnu paa det paagældende Tidspunkt i Grønland herskede en høj Grad af Naturaløkonomi, saaledes at grønlandske Arbejdere og grønlandske Tjenestemænd kunde supplere deres meget lave Indtægter fra det offentlige med Jagt, Fiskeri, Tørveskæring etc., og hvor de paagældende saa sig nødsaget til at købe saadanne Produkter, var de meget billige.

I dette Forhold er der siden 1920 sket en dobbelt Forandring. For det første er Arbejdsmængden og Arbejdsintensiteten steget stærkt, saaledes at de fastansatte har væsentlig mindre Tid til deres Raadighed til Erhvervelse af de paagældende Goder selv og derfor maa købe stedse mere hos de egentlige Erhververe. For det andet er Priserne paa de grønlandske Produkter, saaledes som disse sælges mellem Grønlandere indbyrdes, steget stærkt; Erhververnes Kaar, ikke mindst paa Grund af det voksende Fiskeri, er siden 1920 bedret betydeligt, og de kan derfor beholde en større Del af deres Fangst til Dækning af deres eget Behov, og de vil ved Salg derfor forlange væsentlig mere end tidligere, og dette Forhold er yderligere forstærket ved, at Mængden af Sæler — der yder relativt mange Produkter til direkte Forbrug — særlig ved Sydgrønlands Kyst er aftaget.

Det har ikke kunnet undgaas, at de Lønninger, der svarede til Leveniveauet i 1920, og som dengang stod i et rimeligt Forhold til de selvstændige Erhververes Indtægter, nu maa anses for at være for lave og gøre en almindelig Forhøjelse ønskelig. Hertil kommer, at Priserne paa de udsendte Varer, som i større Udstrækning bruges af Grønlandere i de sidste Aar, er steget i Pris og yderligere kan ventes betydeligt forhøjede, naar Priserne i det nye Finansaar bliver regulerede paa Grundlag af de faktiske Indkøbspriser i Aaret 1937, og denne Forhøjelse vil det — da det for betydelige Beløb drejer sig om uundværlige Næringsmidler som Brød og Mel — for de fastansatte og lejede være rimeligt at kompensere samtidig med, at Lønningerne i Almindelighed forhøjedes. Paa dette Grundlag — og med Bemærkning, at Priserne gældende efter 1. April 1938 endnu ikke er offentliggjort — finder Ministeriet det rimeligt, at der ydes et almindeligt Tillæg paa 15 pCt. til samtlige Lønninger i Henhold til Lejetregulativet, der er gældende fra 1. Juli 1920, samt til Lønnings- og Pensionsregulativet for Tjenestemænd i Grønland, som ikke falder ind under de danske Lønningslove af 5. August 1920, med Undtagelse af saadanne, der er tillagt dansk Reguleringsstillæg (danske Underbetjente, Fartøjsførere m. m.).